

bedstedeisfor at blive forsørgede i et vist bestemt Hjem, faae en Seddel, hvormed de drage om i Communerne fra den Eine til den Anden og blive forsørgeds efter Hartornet. En saadan Bestemmelse, tagen i Communen, kunde dog vistnok mange Steder blive modarbejdet, naar større Landeieendomsbesiddere vare tilstede, der ikke alene kunde gjøre det indlysende, hvor ubilligt det er imod de Trængende at sende dem paa Dmgang, men ogsaa, hvor forkeert den hele Forsørgelsesmaade i og for sig er. Jeg nødes nu til, fordi jeg er opfordret dertil, at nævne et andet Exempel. Det er ganske vist, at der til flere Sogneforstanderskaber i forskjellige Amter er blevet leveret af Regjeringens Heste til Forpleining, deels Districtsheste, deels Foderheste. Det ligger ganske i Sogneforstanderskabernes Magt, hvad de ville gjøre med Hensyn til disse Heste, om de ville bortleie dem ved Licitation, eller paa hvilken anden Maade de ville sørge for deres Forpleining, om de ville sende dem til paalidelige Mænd, eller gaae den modsatte Vej. De Beføstninger, som foraarfages derved og falde paa Communen, falde haardest paa dem, som udrede meest deraf. Jeg skal ikke længere henvisse til, at der er Forhold, som gjøre, at disse Eiendomsbesiddere ønske at kunne komme tilorde i Sogneforstanderskaberne; men jeg har allerede ofte bemærket, at det ikke alene er nok, at de større Eiendomsbesiddere skulle kunne blive valgte, men at Eiendommen kan finde en Repræsentant — thi for at kunne blive valgt udfordres, at de større Eiendomsbesiddere skulle boe i Communen, skulle opholde sig der — var han der tilstede, indrømmer jo, at det maaskee kunde være tilstrækkeligt for, at han blev valgt, det har jeg allerede tidligere udtalt; men det er en ny Proposition, som jeg ikke længere kan holde ved, da jeg maatte søge at blive staaende ved den nærværende Lovgivning; men, er Eieren af saadanne store Eiendomme ikke tilstede, boer han paa et andet Sted, har han flere saadanne store Eiendomme, der ligge i flere forskellige Sogne, er Eiendommen urepræsenteret, da kan den slet ikke faae sin Repræsentation, og, forsaavidt den nu er af Betydning, maa jeg gjentage, at der dog idetmindste for mig er noget høist Betydningfuldt i, at en Eiendom, der kan ud-

gjøre det Halve ja vi have Exempler paa, at den kan udgjøre $\frac{2}{3}$ af en Commune, aldeles ikke har mindste Indflydelse paa, hvad der passerer i Communen. Det ærede Udvalg har ogsaa taget det under Overveielse og har udtalt sig om, at det ikke antog, der var nogen Fare ved, at den største Lovseier ikke beholdt denne Rettighed til at indtræde uden Valg; men det støttede det paa, at der ingen Fare var derved, „saalænge som Forholdene blive, som de ere, og det er under den Forudsætning, at vi behandle det foreliggende Lovforslag, nemlig, at der ingen Diæter gives til Medlemmerne af Communalbestyrelserne.“ Det forekommer mig, at det er et meget svagt Fundament at sætte hele denne Lovgivningsbygning paa. Det er sagt os her i Salen, at, ved at indbringe dette Forslag, haabede man at gjøre et lille Hanerit fremad; jeg maa nu rigtignok troe, at det er en spansk Kamphane, som træder frem og gjør en alvorlig stor Rift i de større Landeieendomme, som det maaskee kan blive vanskeligt at faae samlet igjen. Dette Argument har altsaa for mig aldeles Intet at betyde; thi foruden denne specielle Vittring er det ved flere Leiligheder udtalt her i Tinget, at man ønsker at udvide Communerens Raadighed i Communalanliggender, altsaa det forestaaer os, det er ganske vist, at der er Noget i Bevægelse, som jeg desværre aldrig har kunnet komme paa Spor efter, men som jeg føler ligger i Lusten; der er Noget, som vil komme. Naar jeg er i den Situation, mener jeg, at det er ganske klogt ikke at gjøre saa store og indgribende Forandringer med Hensyn til Valgsystemet for Sogneforstanderskabernes Sammensætning, inden jeg faaer Dinene op og seer, hvad jeg saaledes for Fremtiden kommer til at overgive i saadanne Communalbestyrelser Hænder og til deres Raadighed. See, det er disse Grunde, som have gjort det for mig til en Nødvendighed at træde op paa denne Maade med Vædringsforslag, som jeg ikke har noget Haab om ville faae Stemmer nok for sig her i Forsamlingen; men dog føler jeg mig beroliget ved, at jeg har gjort det, jeg kan ikke fortryde det, og jeg kan ikke tage dem tilbage. Det, at Eiendommen kan blive repræsenteret, naar Eieren ikke selv